

XLVIII.

B e t æ n k n i n g

over

Udkast til Lov angaaende Ophævelse af Skovtvangen m. m.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg den 30te Marts 1867.)

Udvalget har ikke kunnet forenes om fæl-
lede Indstillinger. Nogle have formeent, at
Skovtvangen fremdeles burde opretholdes, an-
dre have vel billiget, at den ophævedes, men
have dog anseet det for nødvendigt, eller i
alt Fald for hensigtsmæssigt at foreslaae
Bestemmelser, der sigte til at forhindre en
altfor hurtig eller hensynsløs Afdrivning af
Skovene. En Deel af Udvalget har dernæst
anseet det for rigtigt at foreslaae Bestemmel-
ser, der sigte til en bedre Fordeling af Sko-
vene i Landet i Forbindelse med en Mulighed
til at afdrive den Skov, der enten maatte an-
sees for at være af ringe Betydning som Skov
eller at staae paa et Jordsmon, der aaben-
bart hellere burde benyttes til Agerland.

Størstedelen af Udvalget har billiget den
Tanke, der er udtalt i § 6 om at forsøge paa at
opmuntre til Anlæg af Skov paa Landets rin-
gere Fordele; men da man har havt Betænke-
lighed ved at fritage for Afgiften og Djvelsen
til Sognecommunerne, og Skatte- og Afgifts-
lettelsen desaarfag kun vilde blive ringe, saa
have ikke alle Medlemmer af Udvalget kunnet
enes om nogen Indstilling.

Et Mindretal (E. Jensen, N. Larsen,
Kaben og Ter mansen) kan vel ikke gaae
ind paa Lovudkastet, saaledes som det er fore-
lagt, men troer dog, at det med afbillige En-
dringer, som vi tillade os at foreslaae, vil være

stillet til at afhjælpe flere Mangler ved den
bestaaende Skovlovgivning. Vi tør ikke være
med til at give Skovejerne en saa udstrakt Fri-
hed, som Lovudkastet vil tildele dem, idet det
ubetinget vil ophæve al Fredskovvang; men vi
troe, at Forholdene ere saadanne, at en under
visse Indskrænkninger og med visse Betingel-
ser givne Frihed, ikke blot vil være uskadelig
for Landets Skovbestand i det Hele, men virke
gavnlig i flere enkelte Tilfælde. Vi kunne ikke
tilægge os Overbeviisningen om, at den Be-
tryggelse mod hensynsløs Vortrydning af Sko-
vene, som en tidligere Tid fandt gavnlig og
nødvendig, nu skulde være bleven overflødig.
Meget mere maae vi ansee det for at være et
ligesaa vigtigt og nødvendigt Formaal for Lov-
givningen i vor Tid som i vore Fædres Dage,
at søge at beskytte Skovene for at nedhugges
og ryddes for Fode af egennyttige Ciere og
Speculanter, der kun eftertragte en øieblikkelig
Fordeel. Det er vor Mening, at Fredskov-
forpligtelsen — der saaledes, som den for Ti-
den bestaaer, er paalagt Skovejerne ved For-
ordningen af 29de September 1805, men især
rigt i sine Grundtræk er af en langt ældre
Datum, idet denne Lov er bygget paa ældre
Lovbestemmelser, navnlig Forordningen af 26de
Januar 1733 — er paalagt Skovejerne af
Grunde, der endnu ere tilstede i samme Om-
fang og have samme Betydning som den Gang,
nemlig Frygt for Skovens Odelæggelse eller